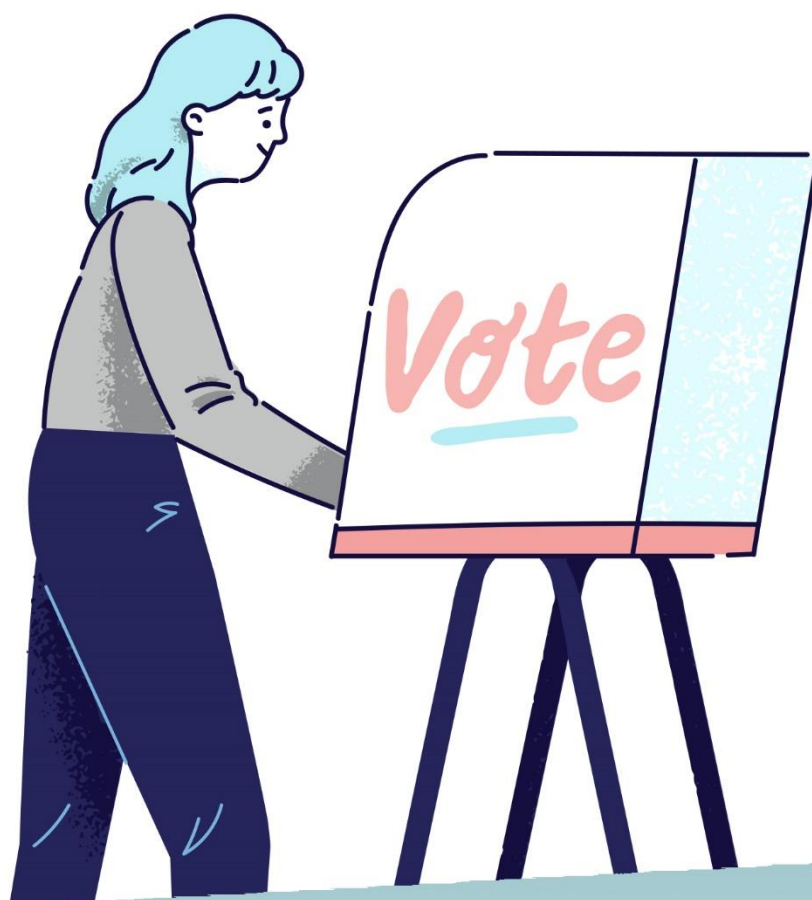

NŐÜGYEK

A férfiak és a nők politikai érdeklődésének, részvételének és politikai preferenciáinak eltérései

A 21 Kutatóközpont
elemzés-sorozata
2. rész

■ Bevezetés

Mindenekelőtt szeretnénk köszönetünket kifejezni a Mediánnak, hogy ismételten rendelkezésünkre bocsátottak adatokat. Az elemzés nem készülhetett volna el a segítségük nélkül.

A Nőügyek című sorozatunk első részében a női politikai vezetők arányát mutattuk be az Európai szintéren és Magyarországon. Jelen írásban a “gender gap” kérdését járjuk körbe, azaz azt vizsgáljuk, hogy van-e különbség a férfiak és a nők között szavazási hajlandóság és egyéb politikai változók mentén. Meghatározó-e a nemi hovatartozás a szavazási hajlandóság tekintetében? Máshogy szavaznak-e a nők és a férfiak, ugyanúgy gondolkodnak-e a politikai helyzetről?

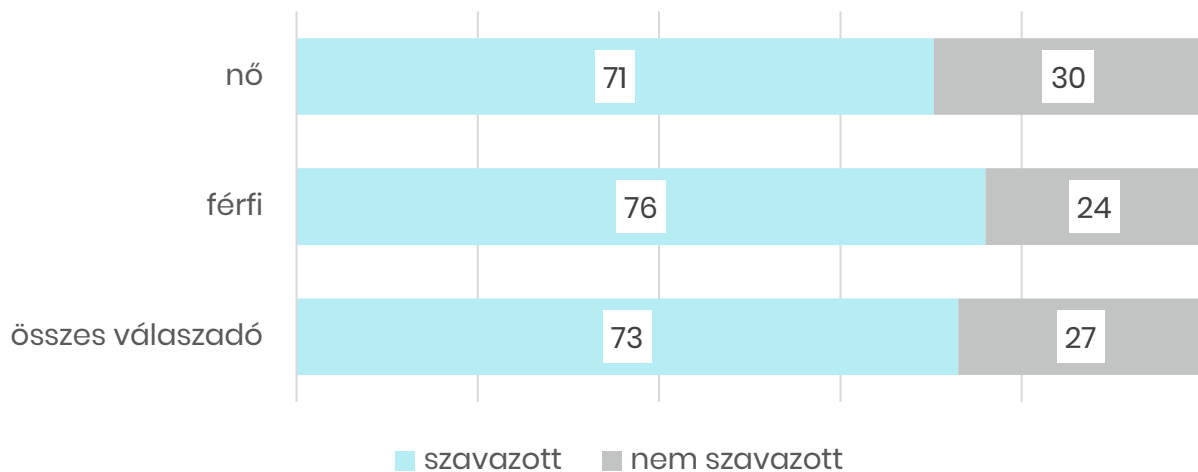
Mindezen kérdéseket két adatbázison, két különböző időben vizsgáljuk. 2018-ból, tehát az utolsó választási évről az ESS adatbázisából válogattunk vonatkozó adatokat. 2021-es évet a Medián jóvoltából a 2021 január-illetve februári országos közvélemény-kutatási adatokból tudjuk megvizsgálni. Meg kell említenünk, hogy nem csak az adatfelvétel időpontja tér el. A választási részvételi hajlandóságot is más-más változóval vizsgáltuk, 2018 tekintetében retrospektíven (részt vett-e a legutóbbi választásokon), míg 2021-ben a jövőbe tekintve (részt venne-e a következő választásokon).

A tanulmány megállapítja, hogy a nemi hovatartozás önmagában nem határozza meg a szavazáson való részvétel esélyét, ugyanakkor nők és férfiak politikai részvételi formái és érdeklődése között megfigyelhetünk statisztikailag szignifikáns eltéréseket. A férfiak jobban érdeklődnek a politika iránt, valamelyest gyakrabban vesznek részt különböző politikai aktivitási formákban. Arányaiban többen szeretnének kormányváltást – a nők között többen bizonytalanok –, és kevesebb köztük a kormánypárti. A különbségek azonban mérsékeltek.

■ 2018 – Választás után

A politikatudomány régóta vizsgálja a férfiak és nők politikai részvételi formáinak különbségeit. Míg korábban jellemző volt, hogy a nők kevésbé vesznek részt politikai választásokon, addig napjainkban ez egyre kevésbé igaz, sőt, a legfejlettebb demokráciákban akár meg is fordult az arány a nemek között (Kostelka et al, 2018). Magyarországon ezzel szemben valamelyest még mindig fennáll az úgynevezett „gender gap” a választási részvételben.

1. ábra. Szavazott-e a korábbi választáson.

Forrás: ESS 9- 2018, Magyarország, saját számítás.

Míg a szavazásra jogosult férfiak 24%-a nem szavazott az utolsó országgyűlési választások alkalmával, addig a nők esetében ez az arány 5,5 százalékponttal magasabb (29,5%). Ebben szerepet játszhat az is, hogy a nők között közel 7 százalékponttal magasabb azok aránya (61%) a férfiakhoz képest (54%), akik egyik pártot sem érzik közelebb magukhoz, mint a többi.

Ahhoz azonban, hogy valóban vizsgálni tudjuk, hogy a nemi hovatartozás meghatározza-e, a szavazási hajlandóságot, logisztikus regressziós modellen teszteljük a kérdést. A többváltozós modell előnye, hogy egyszerre tudunk kontrollálni demográfiai, és egyéb politikai változókra.

A magyarázni kívánt esemény az, hogy az egyének leadták-e a voksukat. A retrospektív kérdést elsősorban azért választottuk, mert bár a részvételi

hajlandóság is sokat elárul, a választások alkalmával általában többen jelennek meg, mint azt a közvélemény-kutatásokban előre jelzik.

Magyarázó változóink két nagyobb csoportra bonthatók, demográfiai-, valamint politikai értékrendet és aktivitást leíró változókra. Előbbiek közül a nemet, az oktatási évek számát, a kort és a vallásosság mértékét vizsgáltuk. Politikai értékrendet, illetve aktivitást leíró változók közül a demokrácia működésével való elégedettség, a bal-jobb oldali skálán való elhelyezkedés, a politikai érdeklődés, az országhoz fűződő viszony, illetve a politikai aktivitás mértéke került a végső modellbe. Összesen három modellt készítettünk, egy demográfiai, egy politikai, és egy ezeket ötvözőt, a tanulmányban a teljes modell mutatjuk be. A táblázatban úgynevezett esély rátákat olvashatnak, amelyek azt mutatják meg, hogy az adott kategóriába tartozás a referencia-kategóriához képest hányszorosára növeli, vagy éppen csökkenti a választáson való részvétel eseményét, azaz például, mennyivel valószínűbb vagy épp valószínűtlenebb, hogy a férfiak a nőkhöz képest elmentek szavazni a legutóbbi választáson.

Míg a pusztán demográfiai változókat összegző modellünkben minden egyes változó szignifikánsnak bizonyult ($p=0,001$), a teljes modellünkben, amelyben már a politikai változókra is kontrolláltunk, már csak az oktatásban eltöltött évek száma bizonyul meghatározónak. Ezzel együtt elmondható, hogy a kérdezett nemi hovatartozása csak abban az esetben meghatározó, ha nem szűrjük ki a politikai érdeklődés hatását. Ebből arra következtethetünk, hogy a politikai változók, valamint az iskolai végzettség jobban meghatározzák a szavazási hajlandóságot, mint a demográfiai jellemzők.

Táblázat 1. Szavazókra épített logisztikus regressziós modell.

*p=0,005 **p=0,001	B	S.E.	Wald
Férfi	0,068	0,154	0,193
Oktatásban eltöltött évek száma	0,1**	0,025	15,886
Kor	0,005	0,005	1,213
Vallásosság skálán kifejezve	0,069	0,029	5,643
Parlamentbe vetett bizalom	-0,031	0,039	0,655
Demokrácia működésével való elégedettség	0,019	0,04	0,233
Bal-jobb skála			24,566
Baloldali	-0,202	0,265	0,58
Közép	-0,864**	0,197	19,249
Politikai érdeklődés			47,902
Nagyon érdeklődő	2,815*	0,935	9,068
Érdeklődő	1,629**	0,261	38,938
Kevésbé érdeklődő	0,725**	0,165	19,302
Országhoz fűződő érzelmek skálán	0,058	0,032	3,145
Hány aktivitási formában vett részt	0,216	0,143	2,29
Cox and Snell R	1,3		

Forrás: ESS 9- 2018, Magyarország, saját számítás.

Az iskolapadban eltöltött évek száma azonban ebben a modellben is szignifikánsnak mutatkozott, azaz minél tovább tanul az egyén, annál valószínűbb, hogy a választásokon is részt vesz. Az utóbbi években megfigyelhető trend, hogy a felsőoktatásban nagyobb arányban jelennek meg nők, mint férfiak, magasabb iskolai végzettséggel is ők rendelkeznek, az ESS adatokból azt látjuk, hogy Magyarországon a nők és férfiak átlagosan ugyanannyi időt töltenek az iskolapadban.

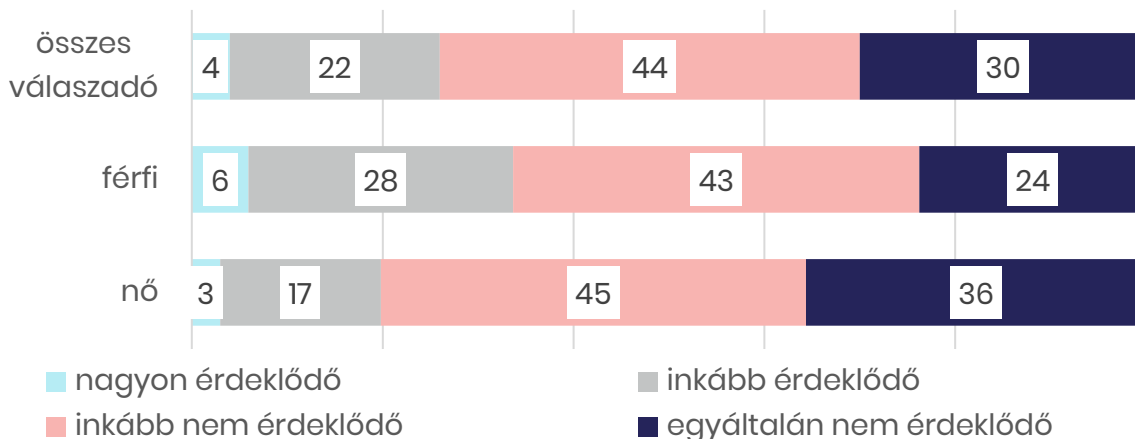
A politikai oldal választás is meghatározónak bizonyult. A magukat középre helyezők kevesebb eséllyel mennek el szavazni, mint azok, akik önmagukat jobbra sorolják, ugyanakkor a magukat bal és jobboldalinak vallók szavazási hajlandósága statisztikailag nem különbözik.

A politikai érdeklődés is meghatározza azt, hogy az egyén elmegy-e szavazni - kétségtelen, hogy ez nem jelent újdonságot az olvasó számára. Már a minimálisan érdeklődők is nagyobb eséllyel mennek el szavazni, mint azok, akik egyáltalán nem érdeklődnek a politika iránt, de minél nagyobb az érdeklődés, az esély annál inkább növekszik. A modell tanulsága többek közt tehát az, hogy a nemi hovatartozás önmagában nem határozza meg azt, hogy valaki elmegy-e szavazni.

■ Politikai érdeklődés

Bár a nemi hovatartozás önmagában nem befolyásolja, hogy az egyén leadja-e a voksát, érdemes arra kitérnünk, hogy a politikai viselkedésben, és érdeklődésben mégis tapasztalunk eltéréseket. A modell szerint meghatározó politikai érdeklődés szempontjából például statisztikailag szignifikáns módon eltérnek a nemek képviselői. A politika iránt érdeklődők száma Magyarországon amúgy is alacsony, csupán 4 százalék vallja magát a politika iránt nagyon érdeklődőnek - az ESS adatbázisa szerint. A férfiak 6 százaléka, a nők 3 százaléka. Inkább érdeklődőnek a teljes népesség 22 százaléka vallja magát, a férfiak 28, a nők 17 százaléka. Egyáltalán nem érdeklődik azonban a politika iránt a nők több, mint harmada (36%), míg a férfiak közül csak minden negyedik vallotta ezt. Ennek magyarázata az is lehet, hogy a kérdés önbevallásos, és a férfiak kevésbé vallják be, hogy egyáltalán nem érdeklődnek, hiszen „hagyományosan” a férfiak asztala a politika. Eme hipotézis vizsgálatára azonban nem alkalmas az ESS adatbázisa. A szavazásra való hajlandóságot a nemi hovatartozás önmagában nem határozza meg, azt azonban, hogy az egyének mennyire érdeklődnek a politika iránt meghatározhatja.

2. ábra. Politikai érdeklődés

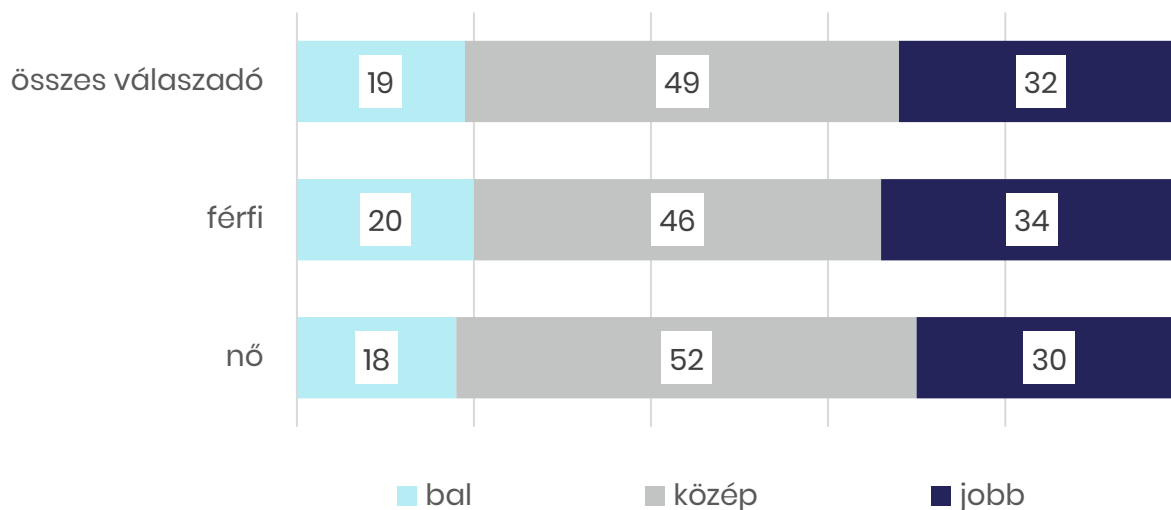

Forrás: ESS 9- 2018, Magyarország, saját számítás.

Bal-jobb oldali skála

Ugyancsak szignifikánsnak mutatkozott a modellben a bal-jobb oldali skálán való elhelyezkedés, a következő ábrán nemi bontásban mutatjuk be azt. Statisztikailag szignifikáns összefüggés nem mutatkozik nemek tekintetében. Nagyobb eltérést nem is tapasztalunk, általánosan elmondható, hogy a teljes népesség közel fele középre húz, azaz egyik oldal felé sem kötelezi el magát, 10-ből 3-an jobboldalnak, 10-ből ketten pedig baloldalnak vallják magukat.

3. ábra. Politikai érdeklődés.

Forrás: ESS 9- 2018, Magyarország, saját számítás.

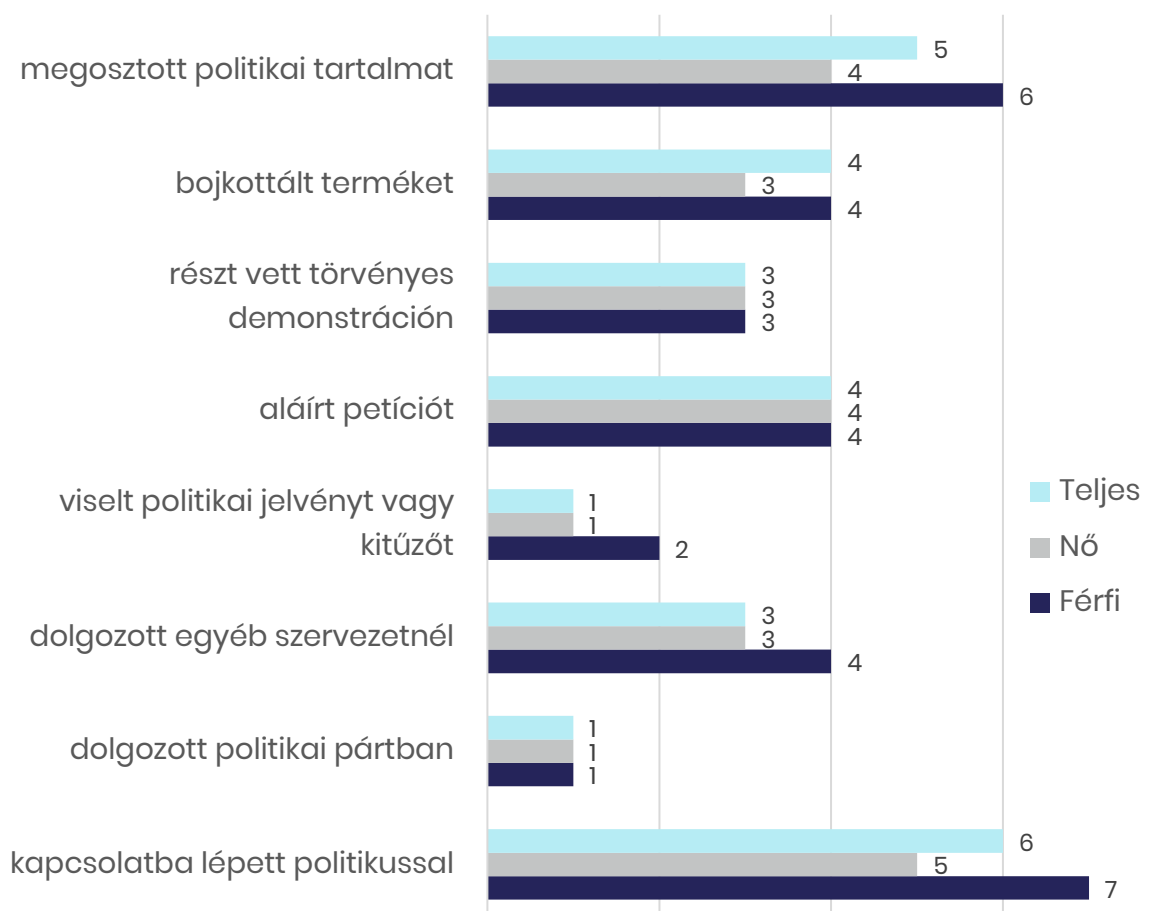
Egyéb politikai változók

Érdekességképpen megnéztük azt is, hogy milyen arányban szavaztak a nők és férfiak a különböző pártokra. A különböző pártok népszerűsége hasonlóképp alakul a férfiak és a nők körében, csak két párt, a Jobbik és az MSZP esetén láthatunk nagyobb különbséget. Míg a férfiak 8% szavazott a Jobbikra a legutóbbi választások alkalmával, addig a nőknek csak 6%, tehát 2 százalékos az eltérés. Hasonló az arány az MSZP esetén, a férfiak 3 százalékponttal magasabb arányban (8%) szavaztak a pártra legutóbb, mint a nők (5%).

A politikai aktivitás Magyarországon mindkét nem esetén alacsonynak mondható, azonban a legtöbb esetben a nők még a férfiaknál is kevésbé aktívak. Ugyan politikai pártokban vagy akciócsoportokban mindkét nem egyaránt elenyésző százalékban (0,6%) vett részt az elmúlt egy évben, illetve petíciót is ugyanolyan arányban írtak alá (4%).

Az egyéb politikai megmozdulások esetén a férfiak aktívabbak. A legnagyobb aktivitás a politikusokkal való kapcsolatfelvétel esetén tapasztalható, amiben a nők 2 százalékponttal maradnak el a férfiaktól (5% és 7%). A politikai tartalmakat a férfiak 6 százaléka osztott meg, a nők közel 2 százalékponttal kevesebben (4%). A törvényes demonstrációkon és szervezetekben/egyesületekben másfél százalékponttal több férfi képviselteti magát, mint nő. A termékek bojkottja és kampány matrica vagy kítűző viselése esetében kevesebb, mint egy százalékpontos különbség áll fenn a nemek között, azonban ezek is népszerűbbek a férfiak körében.

4. ábra. Politikai aktivitási formák, nemi bontásban.

Forrás: ESS 9- 2018, Magyarország, saját számítás.

■ **2021 – Választás előtt**

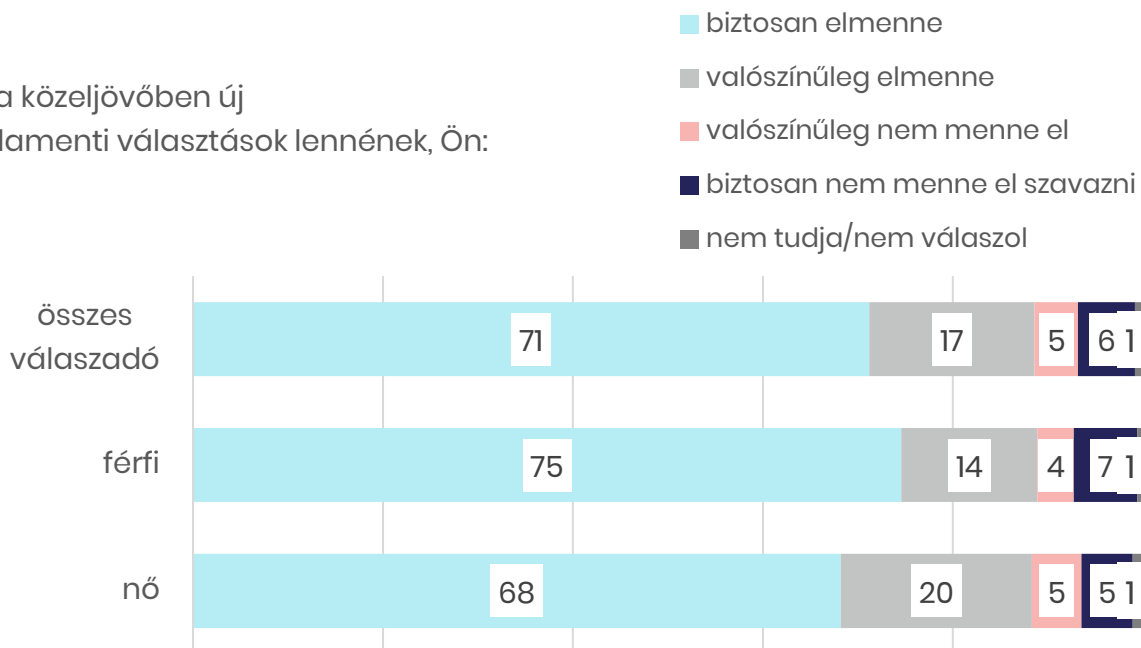
2021 január-februári adatok alapján is megvizsgáltuk, hogy a nők eltérnek-e a férfiaktól politikai érdeklődésük és véleményük tekintetében. Először néhány egyszerű leíró statisztikával jártuk körül a kérdést, majd megvizsgáltuk többváltozós elemzéssel is, hogy a leíró statisztikában mutatkozó különbségek fennállnak-e akkor is, ha egyéb tulajdonság szerint (kor, jövedelem, iskolázottság) hasonló nőket és férfiakat hasonlítunk össze. A többváltozós elemzés eredményeit az apróbetűs részekben olvashatják.

■ **Szavazási részvételi hajlandóság**

Arról kérdezve a válaszadókat, hogy ha a közeljövőben parlamenti választások lennének, akkor elmennének-e szavazni, azt találjuk, hogy a nők kisebb eséllyel jelennének meg biztosan a választáson. Az ábrán látható, hogy a nők 7 százalékponttal kisebb arányban választják a biztosan elmenne opciót, mint a férfiak. Szinte ugyanennyivel több a valószínűleg elmenne opció választása a nők körében – a férfiak 14%-a válaszolta ezt, míg a nőknek 20%-a. Vagyis a nők és a férfiak szavazási hajlandósága hasonló, ha összeadjuk a két kategóriát, de kevesebben vannak a nők között, akik biztosan részt vennének a választáson.

5. ábra. Szavazási hajlandóság.

Ha a közeljövőben új parlamenti választások lennének, Ön:

Forrás: Medián, saját ábra.

Többváltozóst elemzést végezve (kontrollálva korra, településtípusra, jövedelemre és iskolai végzettségre) ha valaki nő, akkor 1%-os szignifikancia szinten 6,7%-kal csökken az esélye annak, hogy a kérdésre "biztosan elmenne" választ ad. Tehát ez a különbség az egyéb demográfiai hatásokat kiszűrve is fennmarad. A nem és a kor interakciós hatását vizsgálva nem heterogén az életkori csoportok tekintetében a nemek közötti eltérés, nem találunk szignifikáns különbségeket.

Az eddigiekből láthattuk, hogy eltér a nők és a férfiak politikai érdeklődésének szintje. Vajon fennál közöttük a különbség a politikai véleményformálást illetően is?

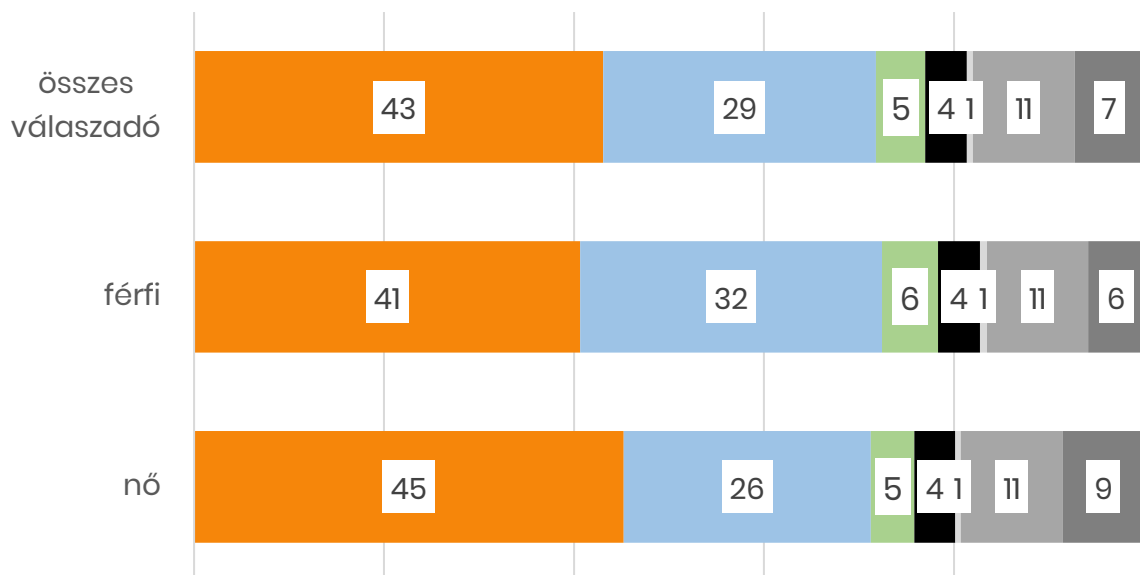
A politikai preferencia legfontosabb indikátora a jelenlegi kétpólusú politikai rendszerben az, hogy valaki ellenzéki vagy kormánypárti. Leíró statisztikával vizsgálva a nők között több a kormánypárti (45%), mint a férfiak között (41%). Ha az ellenzéki listára szavazókat vizsgáljuk, némileg több férfit találunk (32%), mint nőt (26%). A Mi Hazánkat a válaszadó férfiak 6%-a jelölte meg, míg a nőknek 5%-a. Szintén nincs jelentős különbség a Kétfarkú Kutypárt támogatottságát illetően, ami 4-4% mindkét nemnél. Ugyanakkor érdemes megfigyelni azt a jelenséget, hogy a nők között többen nem válaszoltak érdemben a kérdésre, mint a férfiak között (20%

illetve 17%). Ez utalhat arra is, hogy több a rejtőzködő szavazó a nők között, de arra is, hogy némileg apolitikusabbak a nők, vagy csak nem akarják kifejezni a véleményüket, mert úgy érzik, hogy a politika a férfiak terepe. De ezt a rendelkezésre álló adatokból nem tudjuk mélyebben megvizsgálni.

6. ábra. Politikai preferencia.

Ha a választáson az ellenzéki pártok közös listán indulnának, akkor melyik listára szavazna:

- a Fidesz-KDNP listájára
- az ellenzéki pártok közös listájára
- a Mi Hazánkra
- a Kétfarkú Kutya Pártra
- nem menne el szavazni
- nem tudja
- nem válaszol

Forrás: Medián, saját ábra.

A nők politikai érdeklődésének mutatója lehet az is, hogy rendelkeznek-e bármilyen pártpreferenciával. Ezt a kérdést többváltozós elemzéssel is vizsgáltuk. Létrehoztunk egy kétértékű változót, amely azt méri, hogy van-e a válaszadónak pártpreferenciája. A modellünk becslése szerint nincsen szignifikáns különbség a nők és a férfiak között korra, településtípusra, jövedelemre és iskolai végzettségre kontrollálva.

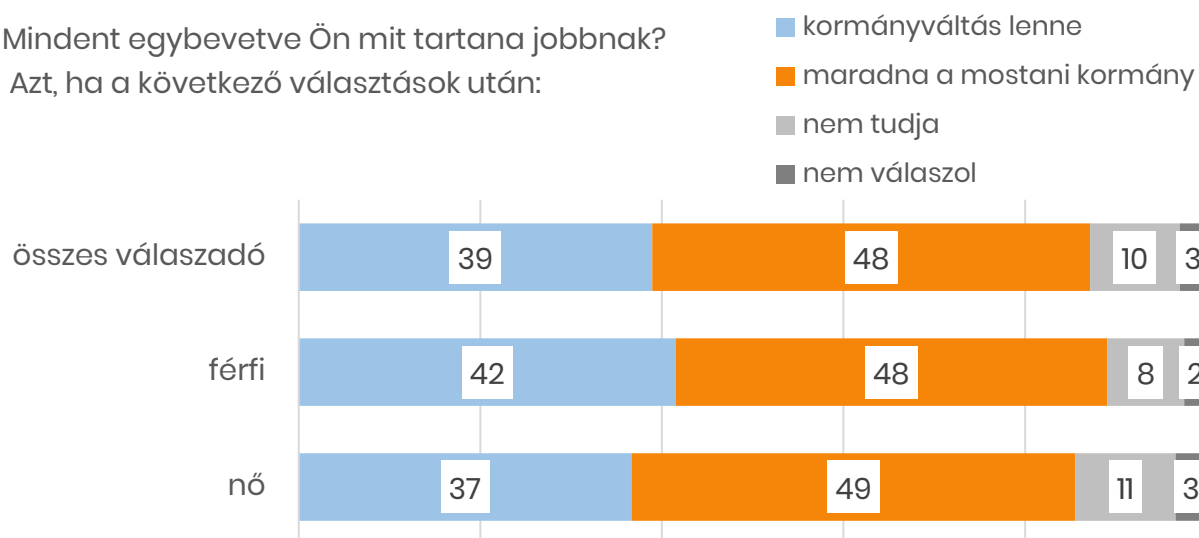
■ Kormányváltás kérdése

A megkérdezett férfiak közül 42% szeretne kormányváltást, 48% pedig azt szeretné, hogy maradjon a kormány, míg a nők esetében ez az arány 37% és 49%. Azaz 5 százalékponttal kevesebb nő szeretne kormányváltást. A nők között ebben a kérdésben szintén magasabb a nem tudja/nem válaszol aránya - 14% nem adott érdemi választ a kérdésre, míg a férfiak közül csak 10%.

7. ábra. Kormányváltás.

Mindent egybevetve Ön mit tartana jobbnak?

Azt, ha a következő választások után:

Forrás: Medián, saját ábra.

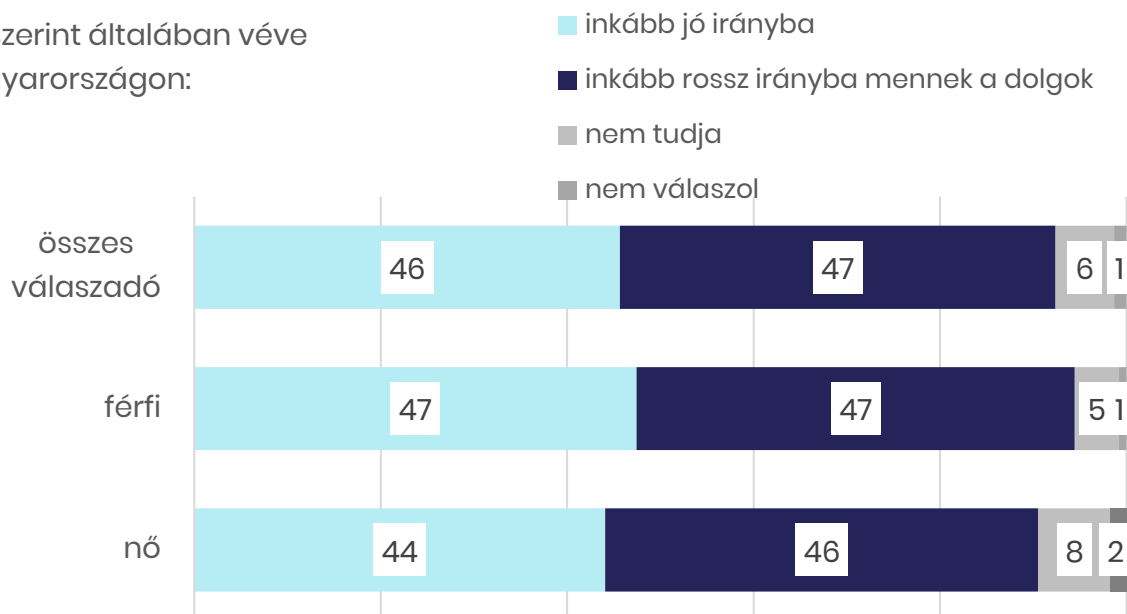
Többváltozós elemzés alapján viszont kiszűrve a kor, jövedelem és településtípus hatását, nincs különbség a nők és a férfiak között abban, hogy mennyire gondolják azt, hogy kell-e kormányváltás az országban. Sokkal meghatározóbb a kor, a jövedelem, és a településtípus is. A fő trendek a következők: kor szerint vizsgálva, minél idősebb valaki, annál kevésbé szeretne kormányváltást, jövedelem szerint nézve, minél tehetősebb valaki annál nagyobb valószínűséggel szeretne kormányváltást (nem minden vagyoni csoport együtthatója szignifikáns).

■ Jó irányba mennek a dolgok?

Megvizsgáltuk azt is, hogy máshogy válaszolnak-e férfiak és nők arra a kérdésre, hogy “Ön szerint általában véve Magyarországon inkább jó irányba vagy inkább rossz irányba mennek-e a dolgok?” Körülbelül ugyanolyan arányban mondják azt nők és férfiak, hogy rossz irányba mennek a dolgok. Némileg kisebb arányú nő mondta azt, hogy jó irányba mennek a dolgok, mint amennyi férfi. A nők közül a korábbi mintához hasonlóan szintén kevesebben válaszoltak a kérdésre, mint a férfiak közül (8% *nem tudja*, 2% *nem válaszol* választ adott).

8. ábra. Helyzetértékelés.

Ön szerint általában véve Magyarországon:

Forrás: Medián, saját ábra.

Többváltozós elemzéssel (kontrollálva a jövedelemre, korra, településtípusra) vizsgálva sincs szignifikáns különbség ebben a kérdésben a nők és a férfiak között. A nők alapvetően kisebb eséllyel optimisták, mint a férfiak, de nem olyan jelentős a különbség, ha a két nemet politikai hovatartozás szerint nem szétválasztva elemezzük. Ha azonban a modellbe bele vesszük a politikai preferenciát, azaz, ha kormánypárti nőket kormánypárti férfiakkal, ellenzéki nőket ellenzéki férfiakkal hasonlítunk össze, akkor érdekes módon lesz különbség a nemek között, és

azt mutatja az eredmény, hogy a hasonló politikai táboron belüli nők pesszimistábbak, mint a férfiak.

Ha azonos korú férfiakat és nőket hasonlítunk össze, jelentős különbségeket találunk. Interakcióval vizsgáljuk a nem és a kor közös hatását - először a politikai irányultságra is kontrollálva (a jövedelem, településtípus, iskolai végzettség mellett).

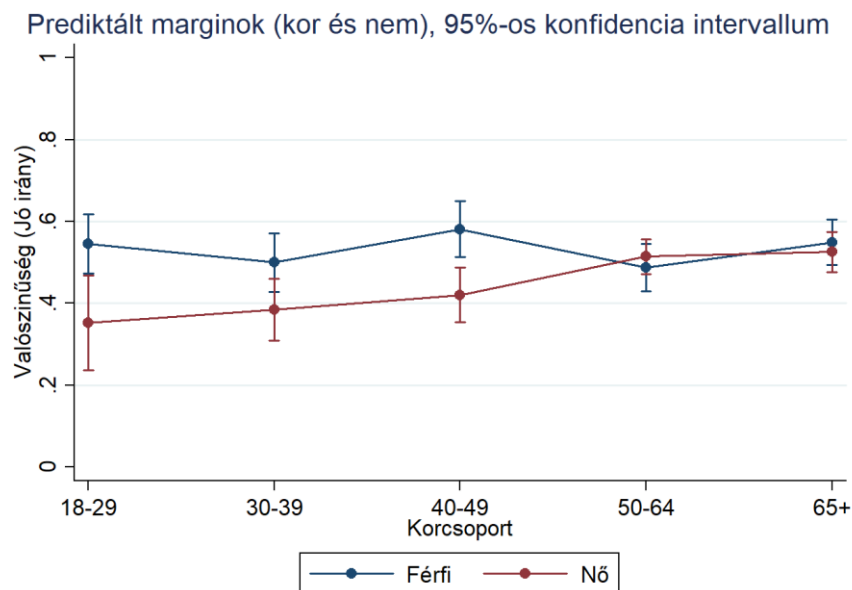
Mindkét nem esetében pozitív az interakciós együtttható az idősebb korcsoportokban. Ezekben a csoportokban kisebb a különbség a férfiak és a nők között. A 65 fölötti nők az elemzés alapján 55% eséllyel mondják azt, hogy jó irányba mennek a dolgok, az ugyanilyen korú férfiak 53% eséllyel, vagyis nincs nagy különbség. Az 50-64 évesek között sincs nagy eltérés: a vonatkozó értékek: 49 (férfiak), illetve 52 (nők). Viszont a fiatalabb korcsoportokban nagy különbséget találunk a nemek helyzetértékelésében. A 18-29 éves férfiak 55% eséllyel gondolják azt, hogy jó irányba mennek a dolgok, míg az ugyanilyen korú nők esetében csupán 35% a predikció (kontrollálva az iskolai végzettségre, politikai preferenciára). A 30-39 évesek csoportjait összehasonlítva 10 százalékpontos különbséget találunk a prediktált valószínűségeken. A 30-39 éves férfiakra 50% a becsült valószínűség, míg a nőkre csak 38%, hogy azt mondják, hogy jó irányba mennek a dolgok. A 40-49 évesek körében még jelentősebb eltéréssel találkozunk, a férfiak esetén 58%, a nők esetében már csak 42% a becsült hatás. A politikai preferenciára kontrollálva csak a 40-49 évesek körében szignifikáns az eltérés 5%-on, ahogy az ábra mutatja.

Ha viszont nem kontrollálunk a politikai preferenciára, csupán az iskolai végzettségre, jövedelemre, településtípusra, akkor némileg más mintákat mutatnak az együttthatók. A nem együttthatója 5%-on nem szignifikáns, csak 10%-on, a becsült marginális hatása -4%pont. Azaz, ha kontrollálunk más hatásokra (kor, iskolai végzettség, jövedelem) 4 százalékponttal kisebb eséllyel mondják azt a nők, hogy jó irányba mennek a dolgok.

A kor és nem interakciós együttthatóiból szintén érdekes eredményeket olvashatunk ki. A 18-29 éves férfiak 38% eséllyel mondják azt, hogy jó irányba mennek a dolgok, míg az ugyanilyen korú nőknél ez a becslés csupán 26%. A 30-39 évesek csoportjában nincs nagy eltérés a nemek között. Viszont a 40-49 éves férfiak sokkal optimistábbak, mint a hasonló korú nők (65% és 43% eséllyel mondják, hogy jó irányba mennek a dolgok). Ez a különbség csak részben pártpreferenciából következő összetételi hatás, hiszen jelentős különbséget találtunk akkor is, amikor kontrolláltunk a pártpreferenciára. Az 50-64 évesek körében fordított arányokat találunk, a nők optimistábbak (57% a becsült hatás), míg a férfiak pesszimistábbak (50%). Ebben a korcsoportban nem találtunk eltérést, amikor kontrolláltunk a politikai irányultságra is, azaz

valószínűleg inkább összetételi hatással találkozunk – más az ilyen korú nők és a férfiak politikai irányultsága. A 65 év fölöttiek körében nincs nagy eltérés a nemek között. A 65 fölötti nők 56% eséllyel mondják azt, hogy jó irányba mennek a dolgok, míg az ugyanilyen korú férfiak 58% eséllyel. A politikai preferenciára nem kontrollálva szintén csak a 40-49 évesek körében szignifikáns az eltérés 5%-on.

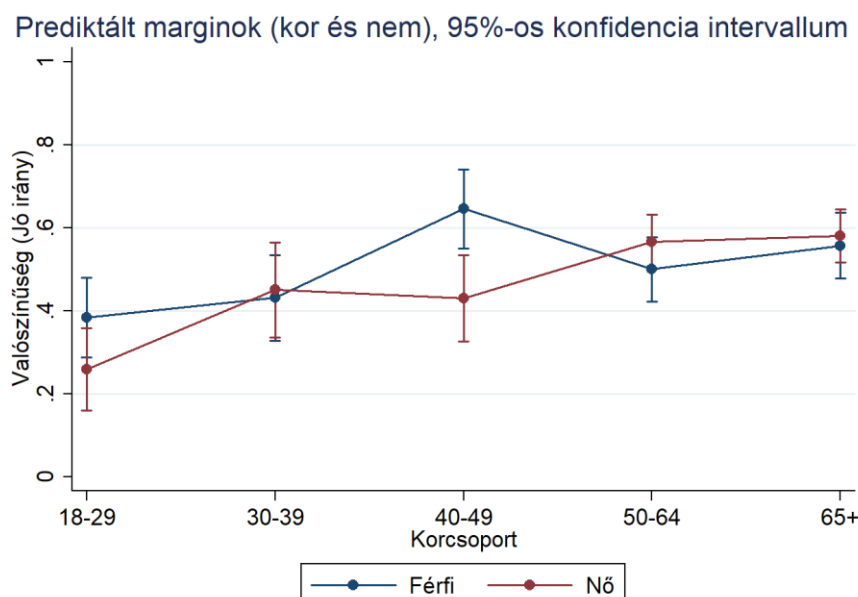
1. ábra. Prediktált valószínűségek – politikai kontrollal.

logit modell, függő változó: jó irányba mennek a dolgok, független változók: politikai nézet, jövedelem, településtípus, iskolai végzettség, nem, kor

Forrás: Medián, saját ábra.

2. ábra. Prediktált valószínűségek – politikai kontroll nélkül.

logit modell, függő változó: jó irányba mennek a dolgok, független változók:
jövedelem, településtípus, iskolai végzettség, nem, kor

Forrás: Medián, saját ábra

Az ábrák alapján is láthatjuk tehát, hogy a legnagyobb különbség a 40-49 éves korcsoportban van. Még akkor is, ha hasonló politikai nézetű csoportokat hasonlítunk össze, szignifikáns marad a különbség a férfiak és nők között: a középkorú nők pesszimistábbak, mint a férfiak az ország helyzetét tekintve.

■ Összefoglaló

Ahogy arra a szakirodalom is rámutat, a nők és férfiak szavazási hajlandósága között kezd eltűnni a különbség, azaz egyre kevésbé figyelhető meg a “gender gap”, legalábbis Országgyűlési választásokon való részvétel tekintetében. Erre a tanulmány is felhívja a figyelmet. A logisztikus regressziós elemzés megmutatja, hogy melyek azok az események, amelyek növelik az esélyét annak, hogy valaki elmenjen végül szavazni. Az ESS adatbázisán készült elemzés rámutat, hogy a nemi hovatartozás nem szignifikáns, ha kontrollálunk más demográfiai változókra. Jelentősebb az oktatás, a politikai érdeklődés, valamint a jobb-bal-oldali tengelyen való elhelyezkedés.

A 2021-es adatok tanulsága, hogy a nők kevésbé biztosak a tekintetben, hogy elmenjenek-e a következő választásokon szavazni. Ugyanakkor az is világosan látszik, hogy nem zárkoznak el jobban a gondolattól, mint a férfiak. Bár a 2021-es adatok némileg pozitívabb képet mutatnak a politikai érdeklődés tekintetben, mint az ESS adatbázisa, az azonban mindkettőből világosan látszik, hogy az önbevallásos kérdésnél több férfi, mint nő mondja, hogy nagyon vagy inkább érdeklődik a politika iránt. Pártválasztás tekintetében nem tapasztaltunk különösebb eltérést a nemek

között, egyik adatbázisban sem. A nők némileg pesszimistábbak, mint a férfiak az ország helyzetét tekintve, különösen a középkorú csoportokban van eltérés.

Érdeemes felidézni a korábbi elemzésünk eredményeit. Abban azt vizsgáltuk, hogy a nők milyen arányban vesznek részt politikai szereplőként a közéletben. Fontos adat például, hogy a magyar parlament az egyik legutolsó nemcsak európai, de világviszonylatban is a nők arányát illetően. Azaz a nők politikai szerepvállalását tekintve sokkal egyenlőtlenebb képet látunk, mint a nők politikai véleménynyilvánítási, szavazási részvételi hajlandóságának kérdésében. Vajon mi állhat az ellentmondás között? Hiába hasonló arányú politika iránt érdeklődő, tájékozott nő van az országban, mint férfi, mégsem ambicionálnak politikai pályát? Vagy a női választói közösség is férfi politikusokat támogat a megszokás talaján maradva? Nagyobb az elvárás a női politikusokkal szemben, akár a média akár a választók részéről? Vagy már nem létezik a kettős mérce, csak a fejekben, és ez gátolja meg a politikai ambíciókat? Talán most, amikor már a keresleti oldalon lassan elérjük az egyenlőséget, lehetséges, hogy a kínálati oldalon is elkezd emelkedni a nők aránya, és felzárkózunk Európához.

Készítette: 21 Kutatóközpont

Készült: 2021.05.13. Budapest

Borítókép: syarifahbrit / Freepik